

الباب الثامن من الواحد الخامس في ان لكل نفسه ان يقرء...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الثامن من الواحد الخامس في ان لكل نفسه ان يقرء آيات البيان و عدم جواز نقصها عن عدد الواحد و من لم يقدر يقول "الله الله ربي و لا أشرك بالله ربي احدا" تسعة عشر مرة.

ملخص این باب آنکه خالق بیان را تصور کن مثل نفوس مؤمنه بآن چگونه هر نفسی در حدی واقف و بشأنی ظاهر و همین قسم آیات بیان را مشاهده کن و در این بحر هر چه میخواهی غوص نموده و لثالی که خداوند در او خالق فرموده بیرون آورده و لکن قرائت آن را از روی روح و ریحان نموده هر قدر که فواید متلذذ میگردد تلاوت نموده و کمتر از عدد واحد اذن داده نشده سر آن این است که از مظاهر واحد تجاوز نموده لعل ببرکت هدایت تلاوت این آیات یوم قیامت بهدایت ایشان مهتدی گردید

و کل بیان را مثل مایه فرض کن که کسی بکسی میدهد تجارت کند مالک آن "من یتظهره الله" است که بنفوس مؤمنه بنقطه بیان سپرده که باو تجارت نمایند از برای یوم ظهور خود که اگر بخواید مایه را پس بگیرد کسی لم و بم نگوید بهر جزئی حکمی بما لا نهایه نفوس در آن متبحر هستند چنانچه امروز می بینی اگر کسی مسئله طهارت قرآن را درس گوید چگونه بان تجارت دین و دنیا میکند و لیکن در یوم ظهور صاحبش که میخواهد حساب از مردم پس بگیرد همه خود را عمیاء میکنند و در یوم ظهور "من یتظهره الله" تصور کن که

ORIGINAL

AUDIO

این جنت را برپا نموده که آن روز اخذ حدائق کند یک حدیقه را سلطان فرض کن و یکی را عالم و یکی را تاجر و همین قسم در اصناف مردم جاری کن

و در یوم ظهور خواهی بود و صاحب وجود خود را و ما یتفرع بر او را از مال خود ممنوع مکن چنانچه آن روز هم مثل امروز میبینی در بیان یکی میگوید قاضی بیان هشتم یکی شیخ الاسلام یکی مجتهد یکی امام جمعه و همه باین اسماء مفتخر هستند ولی از صاحب آن که این اسماء از او نشر نموده محتجب چه یوم ظهور "من یظهره الله" الی ما لا نهایه تلاوت بیان میشود ولی از منزل آن محتجب

ولیکن تصور نمیکنند که در حین نزول بیان مثل حین ظهور او است چنانچه حین نزول قرآن را شنیده ولی اخذ ثمر نمیکنند چون امروز می بینند عزیز است کل باسم عزت او مفتخرند ولی همین قرآن بود که در بیست و سه سال نازل شد و ظاهر است که در آن روز نسخه لایقی تمام نشد و الا امیر المؤمنین - علیه السلام - در رداء مبارک خود بمسجد نمیاورد بآن نحو که مذکور است قسم بذات اقدس الهی جل و عز که در یوم ظهور "من یظهره الله" اگر کسی یک آیه از او شنود و تلاوت کند بهتر است از آنکه هزار مرتبه بیان را تلاوت کند

قدری تعقل نموده ببینید که امروز آنچه در اسلام هست درجه بدرجه منتهی میگردد تا بمبدأ که کتاب الله هست ختم میشود همین قسم یوم ظهور "من یظهره الله" را تصور کن که مبدأ دلیل برید او است و محتجب بشئون مؤتفکه مشو که او اجل از آن است زیرا که کل شئون دلیل متفرع میگردد بر کتاب الله و او بنفسه حجت است زیرا که کل از اتیان مثل او عاجز هستند ولی هزاران هزار عالم منطق و نحو و صرف و فقه و اصول و امثال آن هستند که اگر مؤمن بکتاب الله نباشند حکم دون ایمان بر آنها میشود پس ثمر در نفس حجت است نه در شئون ما یتفرع

و بدانکه در بیان هیچ حرفی نازل نشده مگر آنکه قصد شده که اطاعت کنند "من یظهره الله" را که او بوده منزل بیان قبل از ظهور خود

و اگر نتوانید تلاوت آیات نمایید نوزده مرتبه از طلوع تا طلوع گفته الله الله ربی و لا اشرک بالله ربی احدا که اگر از روی بصیرت گوئید بلا ریب در یوم قیامت مهدی بهدای حق خواهید شد و ثواب کل بیان عطا کرده خواهد شد

والله یؤتی الفضل من یشاء من عباده انه کان ذا فضل عظیمًا.

